

bedring i deres pekuniære Vilkaar. At den i og for sig ikke betydelige Forbedring i Lønningsvilkaar, som Regjeringens Forslag havde tilfattet at skaffe Underofficersklassen, ved den stedfundne Afgjørelse i væsentlig Grad blev forringet, kan ikke bestrides, og det maa herved tillige fremhæves, at der ved Lønningsloven blev inddraget forskellige Ydelser, som tidligere havde været tilstaaede Underofficererne af Hensyn til Familierne, saasom Tillægsbrød, Sengerekvitter for Kasernerede, Skolehjælp m. m., og derved berøvet dem Goder, hvis Betydning for de Paagældende Erfaringen har lært at være større, end man ved Lønningslovens Vedtagelse var tilbøielig til at anse den for. Efterat der siden den Tid er forløbet 5 Aar, har den Bevæggrund, som ledede Krigsministeren til at forlade sit oprindelige Forslag, selvsølgelig tabt sin Betydning, hvor-til kommer, at Pengene siden den Tid uueg- teltig have tabt i Værdi.

Naar man saaledes af ovenomtalte Hensyn har troet at burde søge Underofficerernes Lønningsvilkaar forbedrede, og man dog ikke har foreslaaet en gennemgaaende Lønningsforbedring for samtlige til Hærens Underofficersklasse hørende Bestillingsmænd, da er dette for en Del sket, fordi en saadan paa Grund af det betydelige Antal Personer vilde stille meget store Krav til Statskassen, men ogsaa fordi man har ment at kunne gaa ud fra, at de lavere Underofficerslønninger, hvor ringe de end i og for sig maa erkjendes at være, dog maa kunne være tilstrækkelige i de første Aar, eftersom Underofficersstillingen i Reglen opnaas i en forholdsvis ung Alder.

Ved at overveie, efter hvor mange Aars Tjenestetid Lønningstillæg burde gives, er man ledet til at foreslaa dem tilstaaede efter 8 og 16 Aars uafbrudt Tjenestetid, idet man, om man end kunde have anset det ønskeligt, at Tillægene kunde gives efter 5 og 10 Aars Tjeneste, dog har troet at burde foreslaa en noget længere Tjenestetid, saavel af Hensyn til Statskassens Lærv, som fordi Underofficersstillingen i Reglen opnaas i en yngre Alder.

Hvad Tillægenes Storrelse angaar, har man ved at fastsætte den søgt saavidt

muligt at undgaa en Forskjællelse i Forholdet imellem de forskellige Lønninger, idet dette Forhold maa erkjendes at være i og for sig sundt og rigtigt; ved Siden heraf har man maattet begrænse Lønningstillægene saaledes, at Lønningen for den høieste Lønningssklasse i en Grad i Forening med Lønningstillægene ikke kom til at overstige Lønningen for den høiere Grad i yngste Lønningssklasse, uagtet man derved er kommen til at maatte foreslaa for 16 Aars Tjeneste et mindre Tillæg, end der andetsteds er foreslaaet for en Tjenestetid af 10 Aar. For selve Korporalsklassen vil Lovforslaget neppe faa Betydning, da det ikke kan forudsættes, at Korporaler tjene 8 Aar eller derover i denne Stilling; derimod findes der ligelønnede Spillemænd og Haandværkere, af hvilke en stor Del vil faa Afgang til de foreslaaede Lønningstillæg.

Forslagets finansielle Betydning vil fremgaa af Nedenstaaende:

I Henhold til Hærloven findes der af Stabssergenter og Ligelønnede ialt 117. Af dem ere

20	Stabssergenter ved Infanteribrigaderne,
1	— — Livgarden,
3	— — Fodfolket udenfor Afdel.,
6	— — Rytteriet,
12	— — Artilleriet,
5	— — Ingenieurkorpset,
3	— — Generalstaben,
3	— — Forplejningskorpset,
4	Mesterjvende,
57	i ældste Lønningssklasse, og
20	Stabssergenter ved Infanteribrigaderne,
1	— — Livgarden,
3	— — Fodfolket udenfor Afdel.,
5	— — Rytteriet,
11	— — Artilleriet,
4	— — Ingenieurkorpset,
3	— — Generalstaben,
3	— — Forplejningskorpset,
4	Mesterjvende,
6	Spillemænd af 1ste Grad,
60	i yngste Lønningssklasse.

Der vil altsaa under de nuværende faste Forhold behøves til 29 Lønningstillæg